

De ontwikkelingen tot Passend Onderwijs vind ik positief. Het labelen van leerlingen is niet altijd zinvol en nodig. Bovendien kan het stigmatiserend werken voor de leerling. Daarnaast kan ik me vinden in het feit dat de ene leerling met een rugzakje met veel minder begeleiding (en dus middelen) toe kan, dan de andere leerling. Hierin zou efficiënter, eventueel met een andere manier van toewijzen van extra middelen, gewerkt kunnen worden. Passend Onderwijs, ja dus.

Een dergelijke verandering vraagt veel aandacht en zorg. Het systeem wordt als het ware door elkaar geschud en moet zich weer herordenen, zodat alles weer op de juiste plek zal landen. Dit kost begeleiding, tijd en geld. Bezuinigingen, nee dus.

Het invoeren van een nieuw onderwijssysteem, het Passend Onderwijs, zou niet gepaard moeten gaan met een dergelijk grote bezuiniging, zoals nu voorgesteld in de kabinetsplannen. Juist bij een verandering als het vergroten van het aantal leerlingen in het regulier onderwijs, door minder doorverwijzingen naar speciaal onderwijs is extra begeleiding, tijd en geld nodig. Er is zorg nodig voor de leerling, maar ook zeker voor de docent die met een steeds diverser wordende populatie leerlingen moet werken.

Niet alleen leerlingen met een rugzak verdienen aandacht en zorg, alle leerlingen in een klas verdienen die aandacht en zorg die ze nodig hebben. Dat hoeft niet altijd dezelfde hoeveelheid aandacht in tijd te zijn, maar elke leerling wil gezien worden. En juist daarin is een adequate houding van de leerkracht of docent zo belangrijk. Maar hoe kan dit nu op een juiste manier als de klassen steeds groter worden en het aantal leerlingen dat extra aandacht vraagt, ook. Het lijkt me dat de docent back-up nodig heeft, een sparring-partner, iemand die zegt dat hij of zij het goed doet of het juist anders aan moet pakken. Een frisse blik van buiten, een specialist, een gedragsdeskundige, een gespecialiseerde collega, omdat je nu eenmaal niet alles kunt weten.

De gedragspecialisten van REC 4.5 maken zich zorgen over het kabinetsbeleid en vooral over de leerlingen die zij begeleiden waarvan ze weten dat die het zonder extra begeleiding niet of heel moeizaam zullen redden. Dat is hun eerste echte zorg. Natuurlijk zijn ze ook bezorgd over het feit dat ze hun baan dreigen te verliezen. Maar hun eerste zorg ligt bij de leerlingen. Dat siert mijn collega's, dat siert REC 4.5.

Graag voeg ik als hoofd van Training en Ontwikkeling toe dat ik het heel, heel erg jammer vindt dat de gezamenlijke opgebouwde expertise en gedragsdeskundigheid van de afgelopen acht jaar straks in augustus 2012 zo van de kaart kan verdwijnen. Zo een grote groep gedragspecialisten en gedragsdeskundigheid bij elkaar vind je niet snel weer. Dat vergt een degelijke organisatie met een gedegen scholingsbeleid. Daarop is geïnvesteerd en dit leidt tot goede resultaten en tevredenheid op de scholen. Eén en één is drie; een grote groep met gedragspecialisten komt tot veel verschillende ideeën, oplossingen en aanpakken. Het is echt zonde van al die tijd en het geld als deze expertise en expertisecentra door de bezuinigingen verloren gaan.

Gedragsdeskundigheid is belangrijk, zowel in het regulier als in het speciaal onderwijs, zowel voor leerlingen met als leerlingen zonder label of rugzak.

Passend Onderwijs Ja, Bezuinigingen Nee!